

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio I. Notæ circa nomen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](#)

Ante Quartum Ecclesiae Sæculum, nullum fuit Concilium Generale, Primum quippe est Nicenum Ann. 325. habitum. Post Sæculum XVI. nullum extitit; Siquidem Synodus Tridentina Anno 1563. absolta, omnium Generalium ultima est. Nullum Generale habitum fuit Sæculis X. & XI. reliqua Sæcula sua habuere ejusmodi Concilia, à Quarto usque ad Decimum Sextum inclusivè. Sunt sex Sæcula, in quorum quolibet plura fuerunt Concilia Generalia; nempe Sæculum IV. V. VII. XII. XIII. & XV. In IV. Concilia Nicenum & Constantinop. I. In V. Ephesinum & Calcedonense. In VII. Constantinopolitanum II. Generale, & Concilium in Trullo. In XII. Tria Lateranensis. In XIII. Lateranense unum, & Lugdunense duplex, In XV. Pisanum, Constantiense, Basileense, & Florentinum.

Oc̄to priora in Oriente habita sunt; de nullius eorum Ecumenicitate disputatur: reliqua habita sunt in Occidente. Plura autem ex iis, pro Generalibus non habentur ab omnibus, Talia sunt pleraque Lateranensis; tale etiam Florentinum, eodem tempore, quo Basileense, celebratum: tale Imperatoris FRIDERICI, qui ad Majus provocavit, vīsum fuit Lugdunense. Indè fit, ut numerus Conciliorum Generalium in Occidente habitorum, sit incertus, majorque, aut minor, pro varia qualitatum Concilii Generalis affirmatio: sed Controversia facile decidi potest ex iis, quæ diximus in Prima Observatione Generali.

Inter eadem Concilia Occidentalia, plura sunt, quorum Decreta Canonesque, Pontificis persona attribuntur Concilii verò mera approbatio tribuitur: itaque, eadem habetur in iis Concilii ratio, quæ Capituli, in Statutis, Decretis, aut deliberationibus, in quibus consensu Capituli indiget Episcopus: his enim inseritur clausula, de Consensu Capituli, idem sonans, atque hæc, approbante Capitulo.

Pontificium exemplum secuti sunt nonnulli Metropolitanæ Italiae, qui Decreta Conciliorum Provincialium suo nomine proposuerunt, adiecta clausula approbante Concilio, Horum expressa mentio fiet, occasione primorum Conciliorum Generalium, in quibus hanc clausulam reperiemus.

Supersunt Acta integra omnium Conciliorum Generalium in Oriente habitorum Exceptis 1. & 2. nullum est Concilium Generale Occidentale, cuius Acta supersint integra, id est, etiam cum suffragiis Patrum; ea enim defuit in Actis Concil. Trident. quæ minus imperfecta videntur, quam reliquorum. Profer ad subscriptiones id, quod de suffragiis notavimus; illæ omnium Conciliorum Orientis, quorum Acta super-sunt definitionibus subjacent. Porro, inter Concilia Generalia Occidentis, solius Florentini Decreta subscriptionibus Patrum instruuntur.

Omnia Concilia Generalia Orientalia ab Imperatoribus coacta fuerunt. Concilia Generalia Occidentalia convocata fuere à Pontificibus. Nullum est Concilium Generale, quod Sacri, vel Sancti, vel Sacrosantæ appellationem non sumpserit, aut accepit.

Ex omnibus Conciliis Generalibus nullum est, quod tantiū duraverit, quam Tridentinum, An. 1545. inchoatum, ann. 1563. absolutum. Inter reliqua Concilia, Basileense diutissimē duravit, scilicet per 11. annos. Prima ejus Sessione est an. 1431. ultima ann. 1442. Posthac notabilis est duratio Synodi Constantinensis, quæ ann. 1414. 16. Nov. incæpta, confecta est 20. Junii 1418.

Quibusdam Conciliis peculiare est, translata fuisse, Basileense translatum fuit Laufannam, tum Ferraram, denique Florentiam. Tridentinum, ad Boniam translatum, Tridentum rediit.

Quædam Concilia sub pluribus legitimis Pontificibus habita sunt, tale est Tridentinum, sub Paulo III. Julio III. Pio IV. celebratum: Conf.

tantiense sub Joanne XXIII. & Martino V. habitum fuit.

Multa sunt Concilia Generalia Orientis, quorum Canones à subsequentibus nominatim adprobatae fuerunt: talia sunt 1. Concilia Nicaenum, Constantinopolitanum 1. Ephesinum, quorum Canones adprobant Synodus Calcedonensis Can. 1, talia sunt etiam eadem Concilia, ipsumque Concilium Calcedonense, quorum Canones adprobantur à Concilio in Trullo c. 2. nec non à 6. Concilio Generali: talia sunt etiam hæc omnia Concilia cum Trullano, quorum Canones adprobantur in Concilio Niceno II: talia sunt denique ea, quorum definitiones adprobant Concilium Generale VIII. Notam meretur hæc circumstantia, ideo quod ejusmodi adprobations totidem confirmationes sunt. De ceteris Conciliis Generalibus nihil simile dici potest. Nullum est Concilium recentius, quod præcedentium Canones omnes nominatim adprobaverit. Fama Sanctitatis ac Scientiæ, qua polent plerique Patres priorum Conciliorum, magnam eorum Canonibus, præ subsequentium Decretis autoritatem conciliavit.

7. Concilium Generale VII. Nicenum II. Quinti Generalis, seu Constantinopolitanii II. definitiones adprobant, nihil dicit de ejus Decreto adversus Theodorum Mopsuestanum, ibam, ac Theodoretum. 8. Concilium Generale VIII. seu Constantinop. IV. adprobando definitiones à præcedentibus Conciliis factas, præterit quoque hoc Decretum. Silentii hujus ratio est, quod illud Decretum duas res continet, quarum alia pertinet ad Fidem, nec mentione expressa indiget, quia ad definitionem Calcedonensem reducitur, cuius est mera confirmatio; alia pertinet ad Disciplinam, nihilque aliud est, quam damnatio aliquot perfonorum. Porro, minus congruum fuisse, eam damnationem à Concilio Niceno II. & Constantinop. IV. commemorari loco citato; quoniam ibi agebatur de Fidei definitione ab utroque Concilio condita, Ob eandem rationem Concilium Toletanum XIV. ad recipiendam definitionem Concilii Generalis VI. congregatum de hoc Decreto filuit.

Nota Historica circa Concilia signillatim considerata.

PARS SECUNDA.

SECTIO I.

NOTÆ CIRCA NOMEN.

Qualitas, quam sibi Concilium in suis Decretis, aut Canonibus, aut Epistolis tribuit, tantam habet cum nomine Concilii connexionem, ut omnino expedit de ea agere simul atque de Nominis. Sed cum Nomen specialius vulgo sit Concilio, quam qualificatio; à Nominis exordiemur.

Omnia Concilia Generalia, non secus ac Particularia, Nomen trahunt, ab Urbe intrâ quam habita sunt; vel ab aliquo speciali ejusdem Urbis loco, in quem Patres Concilii convenierunt. Posterioris generis unum est, à quibusdam Trullanum dictum ideo quod celebratum fuerit in quadam loco Palatii Imperatorum Orientalium apud Constantinopolim. Sunt quoque Concilia Romana in aliis Lateranensisibus habita, ideoque Lateranensis dicta. Habita sunt autem in Ecclesia, non vero in Palatio, ut infra ostendemus. Interē obseruamus, id sequi ex principio Concilii Lateranensis habitu sub MARTINO I. ubi dicitur, illud habitum fuisse in Ecclesia Domini nostri Dei & Salvatoris Iesu Christi, quæ vocatur Constantiniana, quia à Constantino adificata est, CONCIL. Tom. VI. pag. 77. 78. Illud præterea probatur

eg

ex historia Concilii Lateranensis sub CALLIXTO II. habiti, quod primum Generale Lateranense vocatur, ubi fertur, Patres in Ecclesiâ convenire, CONC. TOM. X. p. 893.

Concilium Trullanum aliud præterà nomen habet; aliundé quām ē loco quāsumum; nempē *Quin sextum*, deductum ex eo, quōd supplevit ea, quā deficiebant in Conciliis V. & VI. Canones pro utroque confi-
do. Unicum hoc Concilium duo habet nomina; inò posterius Concilii *Trullani* nomen, pro mera qualifi-
catione spectari potest, adjecta, ut ab aliis Conciliis
distingueretur facilius.

Nulla est Urbs, in qua plura Concilia Generalia celebrata fuerint, quam Constantinopoli. Quinque enim sunt, comprehenso Concilio Trullano. In ceteris Urbibus, intrā quas habita sunt Concilia Generalia, tuncum illud est v. gr. Ephesi, Calcedones, Viennæ, Flo-
rentiæ, Tridenti; vel ad summum duplex, ut Nicæa & Lugduni. Ecclesia Lateranensis cum Urbe Constantini convenit, in eo quōd illuc quinque Concilia Ge-
neralia celebrata fuerint.

Quoad qualificationem, vulgatissima est, *Sancta Synodus*, quod patet ex epistolis, quas Concilia scrip-
sero, vel quā ad Concilia scripta fuere. Nonnulla vocata fuerunt *Sacra*, quālia sunt Lateranense IV. & Pisa-
num: alia se *Sacrosancta* dixerunt, ut Constantiense, Basileense, Tridentinum. Ceteræ qualifications, ut plurimū, propria sunt. Sic Concilium Nicænum dicitur *Magnum*, usumque est hoc nomine in epistola ad Episcopos Ægypti. CONCIL. TOM. II. p. 59.

Concilium Constantinopolitanum I. sèpè dicitur Con-
cilio CL. Patrum, quod illi peculiare est, TOM. II. p. 454. *Expositio CL. Patrum*. Concilium Ephesinum sump̄tum primum titulum, *Universale*, idque in sua definitione. Titulus hic sèpius occurrit in Con-
cilio Calcedonensi & pluribus aliis. Concilium Constan-
tiense primum est, quod se dixerit, *Syodus in spiritu Sando congregata...* Hæc illius verba secuta sunt Basileense & Tridentinum.

Qualificatio, *Concilium Ecclesiam Universalem repre-
sentans*, reperitur primum in Concilio Pisano. CONCIL. TOM. XI. part. II. pag. 2126; eam usurpa-
vēre Concilia Constantiense, & Basileense, nisi quid illud aliquando *Catholicam*, hoc nonnunquam Mi-
litantem, dicit.

SECTIO II.

Note historice circa CONVOCATIONEM & TRANS- LATIONEM Conciliorum Generalium.

Circa Convocationem Conciliorum Generalium, Orientalia multum ab Occidentalibus discrepant. Scilicet in eo, quid priora singula, ab Imperatoribus convocata fuerint, posteriora vero à Pontificibus, excepto Pisano, à Cardinalibus convocato. Facile probatur utrumque factum. Et quidem Imperator Constantinus in prima sua ad Synodum Nicænam Oratione, exp̄s̄e dicit, se illam convocavisse, CONC. TOM. II. p. 945. Idem dicitur in Inscriptione Canonum eius. Quædam tamen verba epistola ejusdem Concilii Constantinop. ad Concilium Romæ, sub Damaso, coactum, immure videntur Concilium Constantinop. ab hoc Pontifice fuisse convocatum. Nam Constantinopolim conveneramus mandato literarum superiori anno, à vestra Reverentiâ, post Concilium Aquileiense missarum, ad Dei amantissimum Imperatorem Theodosium. Verum responderi potest 1. Epistolas, de quibus agitur, esse Concilii Romani, 2. Theodosium inđe sump̄fisse oc-
Tom. I.

cationem convocandi Concilii Constantinopolitanū.

In Concilio Ephesino multiplex occurrit probatio, illud ab Imp. *Theodosio & Valentiniano* coactum fuisse. i. Illud in Exordio Concilii exp̄s̄e dicitur, ex Decreto Religiosissimorum, & Christianissimorum Imperatorum, CONC. TOM. III. p. 445. Idem repetitur in principio uniuscujusque actionis. Synodus idem dicit in sua ad *Celestium Pontificem Epistolâ, p̄missorum ac Christi amantium Imperatorum sanctionem*, p. 659. Denique plures sunt Epistolæ Concilii ad Praefatos Imperatores, in quarum Inscriptione dicitur, Concilium ex Majestatis eorum motu convocatum fuisse: nonnullæ præterea sunt ad Concilium Epistolæ, quarum Inscriptione convocationem Imperiale commemorat. Adjice, in cap. 32. prima parti hujus Concilii esse Epistolam *Cyclicam Theodosii* ad omnes Metropolitanos inscriptam, ferentemque, ut convenienter ad Concilium, & secum quamplurimos è Suffraganeis adducerent.

Curam, quam Concilium Ephesinum crēbro indi-
cat, sè ab Imperatoribus *Theodosio & Valentiniano* convocatum fuisse, imitata est Synodus Calcedonensis; namque, in principio singularium actionum, quā sunt XV. numero, jussione Imp. *Valentiniani & Marciani*, à quibus convocata fuerat, expressam mentionem facit; similemque facit in Epistolarum Inscriptione, quā ad eosdem Imperatores vel ad *Pulcheriam Imperatricem* scriptis.

3. LEO *Theodosium* rogat, ut Italiae Concilium Universale largiatur, CONC. TOM. IV. p. 62. Sequuntur plura Imperatorum rescripta, quā docent, ad eorum officium pertinere Conciliorum convoca-
tionem, ac translationem, à pag. 63. usque ad 75. unum ex iis pag. 66. inscribitur ad *Metropolitanos* aliosque *Prelatos*, jubetque sis, ut ad Concilium veniant cum Episcopis quamplurimis. Quod de qua-
tuor priorum Conciliorum Generalium convocatione observatum fuit, confirmatur per Epistolam *Justiniani* Imperatoris, ad Episcopos Constantinopoli ex ipsius jussu congregatos; ut enim convocationem hujus Concilii à sè factam suorum Prædecessorum exemplo tueretur, refert, qua ratione Concilia præ-
cedentia convocaverint.

In XVIII, singulis actionibus *sexti Concilii Gene-
ralis*, diserta existit probatio, illud ab Imperatore Constantino Paganoru fuisse convocatum: namque in earum Exordio legitur hæc formula, ex jussione Imperatoris, vel per jussionem Imperat. Altera ejusdem facti probatio superest in Edicto Imperiali Actioni XVIII. inserto, cuius hæc sunt verba; undē & hoc sacratissimum & universale convocantes sextum Concilium, utpote parile præcedentium Sanctorum quoque Concilio-
rum universalium, in medium deducere falsorum dog-
matum, hoc est, novitatum, propositiones decretivimus, CONC. TOM. VI.

Similis occurrit mentio in singulis Actionibus Conc. Niceni II. Septimi Generalis; namque in septem prioribus leguntur hæc verba, per divinam gratiam & piam sanctionem, eorumdem à Deo confirmatorum Imperatorum; & in octava proinde scripto, ipsorum præceptum est Patriarcha, ut omnes Deo amabiles Episcopos adduceret ad conservandam divinitus novam Romanam, Regiam ipsorum Urbem, quibus ille literis acceptis, mandatum Imperatoris exequebatur. CONC. TOM. VII. p. 590.

Iis testimoniosis adjice Epistolam Imperatoris, ad Pontificem *Adrianum*, in qua hunc invitat, ut ad Concilium conveniat.

Quamvis ii, qui Acta Concilii Generalis VIII. redigerunt, in principio singularum Actionum ne-
glexerint observare, illud ab Imp. *Rafilio & Constan-
tinino* fuisse convocatum, juxta exemplum eorum, qui præcedentium Conciliorum acta scripserunt; plures nihilominus suppetunt probationes, factum illud verum esse. Nam 1. in *Præmio Act. I. juxta Editionem mere Latinam*, leguntur hæc verba. Ba-
silie